

Redaktör'n

Foto: Birgit Grönqvist

Gud vill gemenskap!

Det nya kyrkoåret börjar söndagen den första advent och leder in oss i väntan och förberedelse fram till juldagen, då vi firar att Guds son tog människogestalt och blev ett barn som Maria födde.

I vår värld är många människor rädda och otrygga. Många känner sig otrygga i den egna familjen, i skolan eller på arbetsplatsen. Isoleringen under pandemin har varit förödande för många både unga och äldre. Förföljelser, naturkatastrofer och klimatproblem skrämmer oss. Vi känner oss kanske ensamma och utlämnade. Men Gud vill ha gemenskap med oss. Mitt i en värld av mörker steg Gud ner till oss i ett litet barns gestalt och föddes en natt i ett enkelt stall. Himlens stjärnor lyste över landskapet och några herdor blev bländade av ett kraftigt sken. De såg himlen full av änglar och fick en uppmaning att gå och se den nyfödde

Frälsaren. Herdarna beslöt att gå in till Betlehem och söka reda på honom. De hittade Maria och Josef och barnet som låg i krubban. När de gick tillbaka till sina får var de glada och lyckliga över vad de hade fått höra och se och de tackade och lovade Gud (Luk 2:1–20).

Så kan varje människa ännu i dag söka och finna den Frälsare, som Gud sände till jorden för att förlåta oss vår synd och ge oss en plats i vårt himmelska hem.

I detta nummer av Kustbandet finns en hel del att läsa, till exempel i Ekumenik i praktik får du läsa om två pastorer från olika samfund, Metodistkyrkan och Missionsförbundet, som gjorde en arbetsfördelning. Biskop Christian Alsted gör en analys över coronaåren, vilka följder de fick och hur framtiden ser ut för kyrkan. Lilian Lytz från Sionförsamlingen i Vasa, för i sin undervisning fram vikten av att vi som kristna tänker gott om våra medmänniskor och välsignar dem.

Birgit Grönqvist

Välsignad adventstid och Fridfull jul!

"Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!"

Matteus evangelium 21:9

Ekumenik i praktik i Jakobstad

Sarah Tiainen (t.v.) från Jakobstads svenska metodistförsamling och Anette Nyman från Vasa Missionskyrka har under hösten ett gemensamt arbetsavtal i Metodistkyrkan i Jakobstad. Båda är pastorer i sina respektive församlingar.

Vilka är ni?

– Jag heter Anette Nyman och jag är gift med Tommy sedan 20 år. Vi har två katter, Sune och Gösta, och bor i Purmo. Jag har bott i Finland i över 15 år men är egentligen från Sundbyberg, 10 km utanför Stockholm. Jag tycker om att måla och läsa men om jag riktigt vill slappna av så kör jag ett boxnings pass på VR (virtuell reality). Jag jobbar som pastor i Vasa Missionskyrka och som församlingscoach/församlingsarbetare i Metodistkyrkan i Jakobstad.

– Jag heter Sarah Tiainen. Jag är gift med Tomas och mamma till Theo (8) och Nikolai (4). Jag jobbar för tillfället som Ekumeniska ansvarsveckans koordinator vid Ekumeniska Rådet i Finland (ERF). På fritiden sysslar jag med träning (funktionell/crossfit träning) och sjunger. Jag lyssnar också på ljudböcker eftersom vardagen sällan ger vika för lugna lässtunder.

Hur kom det sig att det blev ekumenik i praktik för er?

– Jag har alltid rört mig i flera sammanhang samtidigt, säger Anette, så för mig är det helt naturligt och del av hur Herren har skruvat mig, alltså skapat mig. Sarah ringde och på den vägen är det.

– Jag behövde av hälsoskäl göra något annat än församlingsarbete emellanåt, svarar Sarah och när jag såg annonsen om vikariatet som Ansvarsveckans koordinator, satte jag in en ansökan och fick vikariatet. Jag har redan länge haft den synen att olika samfund och olika församlingar är alla länkade tillsammans via Kristus. Vi är alla delar av Kristi kropp. Att jobba för ekumeniken är att jobba för Kristi kropp.

Vilka arbetsuppgifter har ni?

– Jag har ett mycket specifikt mandat att arbeta med ”bön och förändring” i församlingen i Jakobstad och det passar mig utmärkt, konstaterar Anette. Jag gillar förändring och när man vågar vara specifik ger man både friare tyglar och en möjlighet att arbeta målmedvetet.

– Min huvuduppgift i Ekumeniska Rådet är att koordinera Ansvarsveckan, säger Sarah, det vill säga att be olika människor från olika samfund att producera material av olika slag till exempel andakter, predikan, artiklar med mera, samt att inspirera församlingsarbetare och församlingar och kristna organisationer till att ordna olika evenemang i samband med Ansvarsveckan. Årets och nästa års tema är Måttlighet, där vi funderat på hållbarhet och hållbar framtid utifrån kristna värden och den kristna livssynen. Jag är med och ordnar olika evenemang och håller bland annat nu på att planera ett kristet seminarium kring hållbar framtid inför hösten 2022. Jag deltar också som ERF:s

representant i olika projekt, till exempel i Stiftelsen Dialogpausens- och YLE:s Bra sagt-projekt. Jag har varit med och jobbat på ERF:s nya strategi och vision för 2022–2024 och vi kommer att fortsätta att jobba på hur vi kan stärka kyrkornas röst i samhället och bidra mer synligt till att bygga samhällsfred.

En ny arbetsplats och nya uppgifter. Hur kändes det?

– Det är alltid spännande att "lära sig ett nytt språk", säger Anette. Mitt mål är att ett sammanhang ska komma i funktion, bära frukt. Jag brukar tala om vikten av "Herrens ordning". Vi vill gärna ha vår egen ordning, men Herrens ordning bär med sig liv och frid och frukt. Ibland finns det knutar som gör att ordningen stelnar och då behöver man jobba på det. Bönen är en viktig nyckel för att lösa knutar och skapa en elasticitet i gemenskapen.

– Visst är det alltid utmanande att börja på något nytt, säger Sarah, i detta fall nytt arbete. Mycket kändes nytt ännu ett par månader in i jobbet. Jag hade svårt att greppa vad min uppgift var. Men så var det bara att kravla upp ärmarna och börja i nån ända. Och då började saker rulla på. Det som ger mig mycket glädje i mitt arbete just nu är, att alla de ovannämnda arbetsuppgifterna och -insatserna får mig att uppleva att det jag gör har nån betydelse. Att det finns en samhällsinsats som jag kan göra. Det känns gott. Dessutom är jag glad över att jobba på kontorstider och vara ledig då, när den övriga familjen är ledig. Det uppskattar jag speciellt nu när barnen ännu är små.

Har du själv kunnat bidra med något i ditt nya sammanhang? Någon erfarenhet att ta med dig till den egna församlingen?

– Jag tror att en del förändringar har kommit till stånd under dessa månader, menar Anette. Men det får tiden och andra utvärdera. På frukten känner man trädet. Jag försöker gå dit jag upplever att Herren sänder mig. "Lär mig att tala så att dom hör Dig" och "Herre kom med Din ordning" brukar vara mina böner. Det har varit en förmån att ha fått vara med en bit i förändringsprocessen och jag är övertygad om att ett Herrens Växthus/Greenhouse håller på att grundläggas. En plats där nya plantor kommer att gro, där atmosfären kommer att vara fylld av liv och där omplantering kommer att ske med jämna mellanrum eftersom tillväxt kräver utrymme. Jag uppskattar mycket det mångkulturella inslag som finns i Metodistkyrkan i Jakobstad. Att möta olika kulturer kan vara en riktig ögonöppnare.

– När jag började som Ansvarsveckans koordinator insåg jag, att jag har ett enormt brett nätverk av vänner och bekanta i olika samfund och kristna sammanhang. Jag fick den känslan av att jag får jobba med sådana som jag redan känner, minns Sarah. Förutom mitt breda nätverk så har jag en enorm nytta av mina språkkunskaper och kan nätverka smärtfritt i Finland och i Norden. Jag upplever också att jag som frikyrkopastor fått en god träning i att arbeta med många olika typer av uppgifter och varken räds för arbete, för att ta initiativ eller för att jobba självständigt. Jag kan därför jobba med många olika typer av uppgifter inom ERF. Jag upplever ändå att det är en lättnad att ha en begränsad arbetsbeskrivning.

Berätta om er väg till tro och till medlem i era samfund.

– Jag är uppvuxen i en troende familj, men blev sjuk i epilepsi när jag var 15 år, berättar Anette. Då rasade livet samman och jag fick ett akut behov av en egen kontakt med Herren. Jag hade nog alltid trott, men nu behövde jag ha en riktig relation. Jag började söka Gud intensivt och upplevde hur Han kom väldigt nära. Tron blev levande och det som lever växer. Halleluja! När jag skulle fylla 18 år blev jag erbjuden mitt första arbete i en församling. Det var en ekumenisk församling med stor utåtriktad verksamhet. Kanske talade det om vad som skulle komma, med många kontakter i flera samfund, funderar Anette.

– Jag kom till tro som 15-åring, säger Sarah. Jag hade upplevt att Herren kallade på mig redan under min skriftskolgång i den lokala lutherska församlingen i Karleby (den förekommande nåden). Mitt avgörande möte hade jag med Herren i april 1997, när jag efter en period av tonårsångest och – växtvärk satte mig hemma i soffan och slog upp mitt lilla Nya testamentet med Psaltaren, som jag hade fått i konfirmationsgåva. Boken öppnade sig vid Psalm 121 och jag läste följande ord:

”Jag lyfter mina ögon upp till bergen: varifrån skall min hjälp komma? Min hjälp kommer från HERREN, som har gjort himmel och jord. Icke skall han låta din fot vackla, icke slumrar han som bevarar dig! Nej, han som bevarar Israel, han slumrar icke, han sover icke. HERREN är den som bevarar dig, HERREN är ditt skydd på din högra sida. Solen skall icke skada dig om dagen, ej heller månen om natten. HERREN skall bevara dig för allt ont, han skall bevara din själ. HERREN skall bevara din utgång och din ingång, från nu och till evig tid.” (1917 års svenska bibelöversättning.)

Då visste jag att jag inte var ensam, att den Gud jag långsamt hade börjat vända mig till under skriftskoltiden var verklig och ville mig väl. En börda föll från mina axlar och jag var fri. Jag började läsa i Nya testamentet och Psaltaren varje kväll, främst mot ångesten, men så småningom växte trons rötter sig djupare. En tid senare började jag längta efter andra att dela min tro med och via den lokala gospelkören kom jag med i församlingen. På den vägen tillsammans med Herren är jag fortfarande.

Intervju: Birgit Grönqvist Bilder: Privata

Metodistkyrkans grundare John Wesley delade i tre steg in hur Guds nåd möter oss genom den helige Ande: före frälsningen som ”förberedande nåd”, fortsätter genom frälsningen som ”rättfärdiggörande nåd” och verkar mognad i kristet lärjungaskap genom ”heliggörande nåd”.

Metodistkyrkans introduktionskurs i kristen tro

Gratis erbjudande!

Häftet ”Välkommen hem”, på ca 36 sidor varav ca 18 bildsidor, av Camilla Klockars är en introduktionskurs på fem korta kapitel i kristen tro, om att bli rotad i Gud och växa i tron. Häftet kan beställas gratis (porto ingår) från pastor Camilla Klockars, camilla.klockars@gmail.com. Kansli tel. 050 520 6548. Häftet är också scannat och får fritt användas:

<https://docs.desky.fi/s/bd828PRN9C6TaHY>

I Metodistkyrkan tror vi att vi utvecklas bäst i gemenskapen med andra människor. Vi tror därför att det bästa sättet att gå igenom materialet är att göra det tillsammans med någon eller några som redan har varit kristna en tid. Ditt beslut att följa Jesus kommer att ha avgörande betydelse för resten av ditt liv. Det är hos Gud vi hör hemma! Välkommen hem! Materialet finns också på engelska på Metodistkyrkans webbplats www.metodistkyrkan.fi.

Finns det ett liv efter corona?

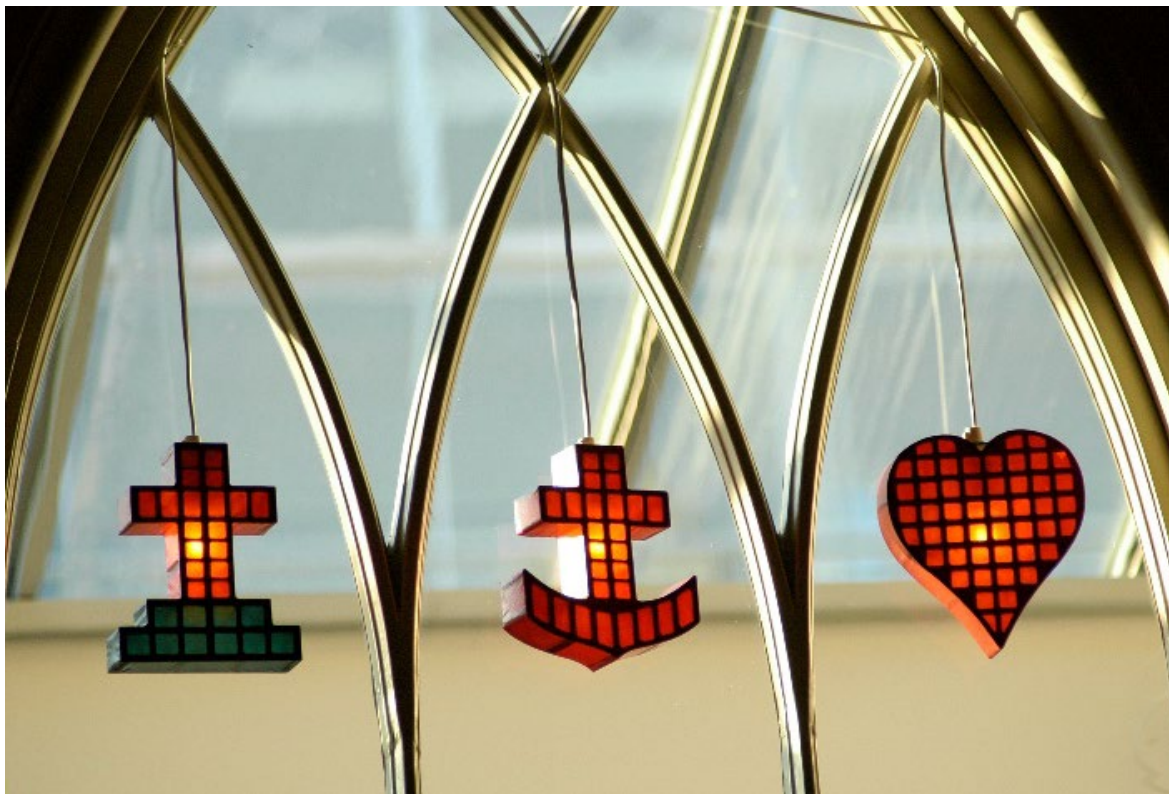

Foto: Håkan Wiik

De senaste 18 månaderna har erbjudit mer förändring än vi har sett i norra Europa på 50 år. Det har varit en tid av anpassning och intensivt lärande av nya beteenden, nya färdigheter, nya sätt att leva – och nya sätt att vara kyrka.

Vårt högteknologiska och välorganiserade samhälle och våra trygga liv har skakats av ett mikroskopiskt virus. Vi har konfronterats med vår egen sårbarhet och upptäckt att vår kunskap, vetenskapliga framsteg och välutvecklade hälso- och sjukvårdssystem inte kunde skydda oss från en farlig och potentiellt dödlig sjukdom.

Utanför bekvämlighetszonen

Medan samhället stängdes tvingades präster, diakoner och församlingar ut ur sin komfortzon. Lokala församlingar utvecklade nya och fräscha sätt att vara en kyrka, nå ut till samhället och engagera sig med människor i nöd. Nästan alla kyrkor har utvecklat sin onlinenärvaro på YouTube, Facebook eller andra plattformar på webben. Församlingar direktsänder gudstjänster och har utvecklat olika typer av experimentella onlineformat. De första veckorna av euforisk erfarenhet av att nå tusentals har nu ersatts av mer realistiska siffror, samtidigt som vi har blivit mer skickliga på växelverkan med onlinekontakter. Sammanlagt har vi lärt oss mycket nytt och ganska dramatiskt ökat antalet människor vi har kontakt med.

Starta om och starta upp

NU är vi kanske på väg ut ur pandemin och många av restriktionerna har lättat eller helt försvunnit. Därför är vi mitt uppe i den svåra övningen att starta om kyrkan och i vissa situationer starta kyrkan på nytt.

Det verkar som om de församlingar, där deltagandet har varit stabilt och med få nya deltagare i stort sett kommer oförändrade genom krisen. Medan församlingarna, som har en hög andel nya deltagare och nya medlemmar, som inte är så förankrade i tron och församlingsgemenskapen, lär ha en stor andel som inte omedelbart återvänder. Vissa församlingar och präster har aktivt försökt hålla kontakten med församlingen och de har nu lättare att upprätthålla sammanhållningen.

Det blir inte som förut

Förmodligen har vissa fått nya vanor och upptäckt att man också kan använda söndag morgon på andra sätt än att gå på gudstjänst. Jag hör flera aktiva församlingsbor säga, att det faktiskt är ganska bekvämt att följa gudstjänsten online medan de äter frukost. De vet att de går miste om gemenskapen, men det blir en mer avslappnad söndagsmorgon?

Jag hör också aktiva församlingsbor och ledare säga att de inte vill återvända till en vardag, där de är upptagna med möten och kyrkliga aktiviteter flera dagar i veckan. De vill helt enkelt prioritera annorlunda. De långa perioderna av nedstängning och hemarbete har lett till nya prioriteringar och tid – det måste den också göra i kyrkan, vi måste ompröva våra sätt att fungera.

Det kommer färre – vad gör vi?

Detta kan få vissa av oss, som redan är trötta, att förlora modet helt och hållet. Detta kan få vissa av oss som längtar efter att få se framgång att ge sig ut i hektiska planeringsaktiviteter och nya evenemang, som snabbt kan föra människor samman i kyrkan. Vi måste tänka efter och ta det med, som vi har lärt oss under pandemin och agera klokt. Vi måste kommunicera med människor, vi måste ta hand om de ängsliga och vi måste uppmärksamma barn, ungdomar och barnfamiljer.

Nu är det inte läge att börja mäta och jämföra med situationen före corona. Precis som det tog tid att vänja sig vid avstängningen tar det tid att vänja sig vid att samhället är öppet igen. Det pågår naturligtvis en kamp om uppmärksamheten från de olika kultur- och fritidsaktiviteterna, det måste vi vara medvetna om och vi måste vara så synliga som möjligt.

Varför?

Har vi ett övertygande svar på frågan, varför det är viktigt för människor att ta del av kyrkans liv?

Många vet att det är bra för deras fysiska hälsa att gå 10 000 steg om dagen, många prioriterar att springa, att ta promenader eller att gå på fitness. Vi är medvetna om att äta hälsosamt med många grönsaker. Varje dag är hälsa ett tema vi stöter på i media och på sociala medier, och människor delar gärna foton av sin joggingtur, fjällvandring, kajakpaddling, maraton eller skidåkning. Och reaktionerna är "bra gjort", "du är cool", "trevligt" och många gillar. Vi har en hel kultur som understöder budskapet om ett hälsosamt och aktivt liv.

Därför

Sen finns det å andra sidan inte så mycket medvetenhet om vårt inre liv och vikten av gemenskap. Kristna vet, att vi i kyrkan bär varandras bördor och stöttar varandra i att bli hela människor. Kyrkan är en gemenskap där vi tillsammans söker Jesus Kristus, växer i tro på honom och låter oss formas av honom. Kyrkan är en gemenskap där vi ber med och för varandra. Kyrkan är en helande gemenskap där trasiga människor kan läkas, där relationer kan läkas och där vi tillsammans upptäcker vikten av ett hälsosamt och helt liv för alla människor, ande, själ och kropp. Kyrkan är en gemenskap som tar

ansvar för omvärlden och aktivt bidrar till att skapa ett bättre samhälle. Kyrkan är en gemenskap som är öppen för alla oavsett ålder, kön, social status, politisk uppfattning, sexuell läggning eller kulturell och etnisk bakgrund.

Det är bra för oss att vara en del av en sådan gemenskap, eftersom Gud vill göra oss till bättre människor och för att vi tillsammans övar på att bli det. Vi övar oss på att vårt inre liv ska bli starkare, mer smidigt och flexibelt och på att utrustas till att bättre hantera de utmaningar vi står inför i våra liv.

Vi har en stor fördel

Den online närvaro som vi har byggt upp, prioriterat och utvecklat, kommer vi att fortsätta prioritera och utveckla. Vi har den stora fördelen, att vi är en välfungerande kyrka som är närvarande med levande människor och församlingar. Pastorerna har vant sig vid att predika, undervisa och inspirera på nätet och i kyrkan. Och vi har bara precis börjat utforska potentialen i dessa nya verktyg för kommunikation och för att bygga nätverk och samhällen. Vi måste skapa kontakt med människor och erbjuda fysisk gemenskap, och vi måste utveckla online gemenskaper. Möjligheterna är många och här är våra ungdomar inte minst en stor resurs.

Stort hopp och vitalitet

Varför lyckades våra pastorer och församlingar att ställa om så snabbt? Därför att de var medvetna om betydelsen och värdet av att vara en kyrka, att de goda nyheterna proklamerades, att gemenskap måste skapas och att vi måste engagera oss i våra medmänniskor.

Jag har sett mer hopp, fräschhet och vitalitet i kyrkan under pandemin än jag vågat förvänta mig. Därför välkomnar jag också i hög grad framtiden. Jag vill inte dölja, att tiden är svår just nu och många är slitna. Samtidigt står vi inför ett öppet fönster av möjligheter till att förmedla Kristi kärlek. En växande andel av befolkningen kämpar med brist på mening och brist på vitalitet. Många människor omorienterar sig, söker gemenskap och ställer de stora frågorna om livet.

”Vi har generellt högre välstånd, längre medellivslängd och bättre möjligheter till utbildning jämfört med tidigare generationer, men en stadigt ökande grupp av barn, ungdomar och vuxna reagerar med missnöje, de saknar syfte i livet och livsdugligheten är låg. Upplevelsen av ensamhet är utbredd – även för många som är omgivna av familj och vänner,” skrev docent Inge-Lise Vanja Lund Petersen från Köpenhamns universitet i en artikel under pandemin. Isoleringen och ensamheten hon talar om, försöker många att lugna ned med hjälp av underhållning och konsumtion, som ofta gör oss passiva och hindrar oss från att hantera våra egna liv.

I kyrkan vet vi något om eftertanke, närvaro, samtal, öppenhet och autenticitet. Vi är inte rädda för att prata om de stora och svåra frågorna i livet och vi använder inte enkla ytliga svar. Med andra ord har vi något att erbjuda och vi bör inte vara ovilliga att göra det.

Vi har lärt oss mycket sedan mars 2020. Kanske visar det sig, att Gud har utrustat oss för att vara kyrka på nya sätt i en ny tid och med samma budskap. Det finns all anledning till hopp och framtidstro – det finns ett liv på andra sidan corona.

biskop Christian Alsted

Välsigna eller förbanna?

Metodistkyrkans årskonferens hölls i Vasa den 24–26 september under temat ”Ett ord”. Pastor Lilian Lytz från Sionförsamlingen i Vasa var inbjuden talare. Hon höll lördagsmorgonens bibelstudium och predikade samma dag på kvällsmötet. Nedan följer ett sammandrag av kvällens undervisning.

Kvällens bibelavsnitt finns i 4 Mos 22:21-33. Där berättas om hur Moabs kung kallade till sig Bileam, för att han skulle förbanna Israels folk. Men Gud talade till Bileam om att han inte skall förbanna folket, för det är ett välsignat folk. Kungen var envis och fortsatte att kräva att Bileam skulle förbanna folket. Till sist lät Gud Bileam åka med kungens män, men sade till Bileam, att han inte får säga något annat än vad Gud befäller honom. Så Bileam satte sig på sin åsna och reste för att träffa kungen. Herrens ängel hade kommit och stannade mitt på vägen. Åsnan såg ängeln, men det gjorde inte Bileam. Åsnan vek undan för ängeln. Bileam blev arg och slog sin åsna. Detta hände tre gånger – tills åsnan började tala! (Läs gärna hela berättelsen – och i kapitel 24 profeterar Bileam under Guds ande om den kommande Messias).

Välsigna är vårt uppdrag som Jesu lärjungar

I Bibelns början välsignar Gud sin skapelse. I Gamla testamentet läggs stor vikt på välsignelsen. Jakob och Esau var Isaks söner. Jakob skaffade sig sin fars välsignelse med bedrägeri. Esau visste vilken kraft det var i faderns välsignelse. Och även om misstaget uppdagades, gick det inte att utplåna. Välsignelsen har betydelse! Den är inte tomma ord. En välsignelse kan inte tas tillbaka. Mottagaren behöver inte vara värdig välsignelsen! Trots att Jakob kom långt bort från Gud så hade han välsignelsen över sitt liv. Ibland kan det vara så att den som är minst värdig får välsignelsen. Hen behöver den mest! Välsignelsen ser bort från det vi ser och kopplar oss till det som är Guds avsikt med oss. Det finns kraft i Guds ord. Orden verkar.

Viktigt vad vi talar om andra människor

Våra ord kan ge liv – men de kan också ta liv. Att välsigna är att också tala gott om andra människor! Vad kommer det för frukt från min tunga? Det är egentligen inte jag som välsignar, utan GUD. Med tanke på husbygget – välsigna den som bygger vidare på huset! (Nästa generations församlingsbyggare.) Vi är kallade att tänka gott om och be för ledare, myndigheter, de som styr landet – de behöver bli välsignade. Vi skall inte bara gnälla och klaga om saker och ting inte fungerar. Negativa tankar om andra hjälper oss ingenting. Börja tänka goda tankar om den människan! Varför inte välsigna mer och gnälla mindre? När vi möter utmaningar, blir motarbetade och irriterade, har andra mot oss – VÄLSIGNA!

Kaikka Växby

Vi yngre

Här får du en bibelfråga att svara på! Du får gärna ta hjälp av en vuxen. Svaret hittar du när du slår upp Bibeln och läser bibelstället. Läs: Lukas evangelium 2:10. Fråga: Vad sade ängeln?

Den natt när Jesus föddes i Betlehem, vaktade några herdor sina får i närheten. En ängel kom till herdarna och berättade den glada nyheten. Herdarna blev jätterädda för ängeln, men ...

Om du vill kan du skicka ditt svar med e-post till ”Vi yngre”, birgit.gronqvist@metodistkyrkan.fi. så kommer ett fint vykort med den vanliga posten till dig från redaktionen! Kom ihåg att skriva ditt namn, ålder, gatadress och hemort!

Vad hörs?

Vi behöver varandra. Pastorn och en ansvarsperson berättar lite om hur arbetet har kommit i gång i församlingarna.

Laxå

– Församlingen började igen samlas i kapellet under hösten och man har hållit en egen gudstjänst i månaden. Man har också ett gott ekumeniskt samarbete i Laxå, särskilt med två EFK-församlingar, skriver Ewa Palmdal, kontaktperson och sekreterare i församlingsrådet. Man har en gemensam gudstjänst i månaden, som alternerar mellan kyrkorna. Hemgrupperna och MKK-gruppen (Metodistkyrkans kvinnor) började samlas i september. Kapellet har en god akustik och därför har man också fått två profana körer som hyresgäster för sina övningar. En lokal glasmästare och snickare har under hösten arbetat med att renovera kapellets ytterfönster. Före det blev man tvungen att byta värmepannan. Det har varit två stora investeringar för församlingen.

Jakobstad

– Vi har många intressanta projekt och saker på gång i Jakobstad just nu, sade pastor Sarah Tiainen. Det behövde göras en del förändringar i församlingen. Då hon skulle vara tjänstledig 1.3-31.12.2021 beslöt man att anställa en församlingscoach i Anette Nyman från Purmo för samma tid. Anettes främsta uppgifter har varit att starta och genomföra en förnyelseprocess i församlingen genom bön och visionering inför framtiden och att bygga team av de aktiva medlemmarna i församlingen.

Församlingens gudstjänst- och böneliv har förnyats. Gudstjänst firas varannan söndag. Övriga söndagar har man haft en bönekurs i stil med Alpha-kursen. Olika team ansvarar för gudstjänsterna. En karabönegrupp för män samlas också en gång i veckan. Dessutom har kafeterian målats och fått nya möbler. Väggarna i konferens- och söndagsskolrummet i källarvåningen har målats och fått ett barnvänligt laminatgolv. Kyrkokassan gav ekonomiskt stöd och en coronaarbetslös kulturarbetare, kunnig i renovering och byggande kunde anställas.

Kalendern

Tisdagen den 14 december kl. 15–19 firas att samarbetsavtalet mellan Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och Finlands finska och svenska metodistkyrkor fyller 10 år. Programmet finns på Metodistkyrkans hemsida www.metodistkyrkan.fi.

Gemensamma offerdagar är den 6 januari för missionen till förmån för barnen i Zimbabwe, Rådet för missions konto FI29 2422 1800 0087 51 (ref. 2202). Den 6 februari till förmån för församlingsplantering 20 % och församlingsutveckling 80 %, Kyrkokassan FI94 1376 3000 1153 84. Den 20 mars för missionen till förmån för Mocambique, Rådet för missions konto FI29 2422 1800 0087 51 (ref. 4404).

Bokpresentation

Varje kyrksal kan fyllas

Mats Nyholm är director för S:ta Clara kyrka i Stockholm. Att få se våra kyrkor fyllas av människor är en längtan och en nödvändighet både i Sverige och Finland. Mats Nyholm skriver av egen erfarenhet, med humor och olika exempel. Han skriver pedagogiskt och lättläst. Passar i studiecirkel. "Om kyrkan sekulariseras har befolkningen snart ingen väg framåt", skriver Mats Nyholm. Sekulariseringen motas "genom församlingens grundläggande uppgift att arbeta med undervisning/bön, diakoni, mission och gudstjänst". Utgiven av Semnos Förlag, Värnamo, 166 sidor.

Rutan funderar...

*När vintermörkret kring oss står,
då gryr på nytt vårt kyrkoår
med nåd och tröst från världens ljus,
från konungen av Davids hus.*

*Snart denna världens tid förgår,
då gryr Guds kyrkas jubelår.
Av nåd oss då, o Herre, giv
med allt ditt folk ett evigt liv.*

(E Evers, ur Psalmer och Sånger, nr 488:1, 5)

KUSTBANDET Årgång 1 Grundad i mars 2021

En tidskrift för kristen gemenskap och lärjungaskap.

Utgivare och ansvarig redaktör:

Birgit Grönqvist, e-post: birgit.gronqvist@metodistkyrkan.fi

Layout och tekniskt stöd:

Camilla Stjernvall

Nästa nummer utkommer i slutet av mars 2022. Materialet bör vara inlämnat senast den 7 mars.